U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Davida Hipšra v právní věci navrhovatelů: **a) Obec Tisem,** se sídlem úřadu Tisem 36, **b) Obec Ješetice,** se sídlem úřadu Ješetice 22, **c) Obec Václavice,** se sídlem úřadu Václavice 3, zastoupených Mgr. Vítězslavem Dohnalem, advokátem se sídlem Příběnická 1908, Tábor, proti odpůrci: **Středočeský kraj,** se sídlem úřadu Zborovská 81/11, Praha 5, o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy – Územního plánu velkého územního celku okresu Benešov, schváleného usnesením zastupitelstva Středočeského kraje č. 54-15/2006/ZK ze dne 18. 12. 2006,

takto:

I. Návrh na zrušení opatření obecné povahy – Územního plánu velkého územního celku okresu Benešov, schváleného usnesením zastupitelstva Středočeského kraje č. 54-15/2006/ZK ze dne 18. 12. 2006, v části „*textového i grafického vymezení ploch a koridorů veřejně prospěšných staveb uvedených v závazné části Územního plánu velkého územního celku okresu Benešov pod označením D1, D25 a D27 se všemi jejich objekty a souvisejícími stavbami včetně mimoúrovňových křižovatek a napojení na stávající silniční síť*“ **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

III. Navrhovatelům **se vrací** soudní poplatek ve výši 3000 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám zástupce navrhovatelů Mgr. Vítězslava Dohnala do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Návrhem ze dne 17. 9. 2010, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 20. 9. 2010, se navrhovatelé domáhali zrušení části opatření obecné povahy – Územního plánu velkého územního celku okresu Benešov, schváleného usnesením zastupitelstva Středočeského kraje č. 54-15/2006/ZK ze dne 18. 12. 2006. Konkrétně navrhovali zrušení opatření obecné povahy v části „*textového i grafického vymezení ploch a koridorů veřejně*

prospěšných staveb uvedených v závazné části Územního plánu velkého územního celku okresu Benešov pod označením D1, D25 a D27 se všemi jejich objekty a souvisejícími stavbami včetně mimoúrovňových křižovatek a napojení na stávající silniční síť".

[2] Při předběžném posouzení věci Nejvyšší správní soud zjistil, že na rozhodnutí v posuzované věci může mít vliv rozhodnutí Ústavního soudu ve věci návrhu prvního senátu Nejvyššího správního soudu. Ten podáním ze dne 17. 6. 2010, čj. 1 Ao 1/2010 - 156, předložil Ústavnímu soudu podle čl. 95 odst. 2 Ústavy návrh na zrušení dílu 7 hlavy II části III s. ř. s. Zaujal totiž názor, že právní úprava řízení o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části, kterou je třeba ve věci použít, je v rozporu s ústavním pořádkem České republiky, konkrétně s principem právní jistoty vyplývajícím z konceptu právního státu obsaženého v čl. 1 odst. 1 Ústavy. Usnesením ze dne 29. 9. 2010, čj. 8 Ao 6/2010 - 49, proto Nejvyšší správní soud přerušil řízení podle § 48 odst. 2 písm. f) s. ř. s. ve znění do 31. 12. 2011 do pravomocného rozhodnutí Ústavního soudu ve věci vedené pod sp. zn. Pl. ÚS 34/10.

[3] Ústavní soud nálezem ze dne 24. 7. 2012, sp. zn. Pl. ÚS 34/10, návrh Nejvyššího správního soudu zamítl. Nejvyšší správní soud proto usnesením ze dne 7. 9. 2012, čj. 8 Ao 6/2010 - 78, rozhodl v souladu s § 48 odst. 5 s. ř. s. ve znění od 1. 1. 2012 o pokračování v řízení. Toto usnesení nabylo právní moci dne 13. 9. 2012.

[4] Podáním doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 13. 9. 2012 odpůrce sdělil, že dne 7. 2. 2012 byly formou opatření obecné povahy vydány Zásady územního rozvoje Středočeského kraje (dále jen „ZÚR Středočeského kraje"), které nabyly účinnosti dne 22. 2. 2012.

[5] Ve vyjádření k tomuto podání navrhovatelé trvali na důvodnosti svého návrhu s tím, že jej podali více než 15 měsíců před nabytím účinnosti ZÚR Středočeského kraje.

[6] Nejvyšší správní soud se pak zabýval tím, zda jsou splněny podmínky řízení. Podmínky, za nichž soud může jednat ve věci samé, tvoří v případě řízení o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části (a) aktivní legitimace navrhovatelů, (b) existence předmětu řízení – opatření obecné povahy a (c) formulace návrhu, vše v souladu s podmínkami vyplývajícími z § 101a s. ř. s. (viz např. rozsudek ze dne 2. 2. 2011, čj. 6 Ao 6/2010 - 103).

[7] Podle přechodných ustanovení zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, územní plán velkého územního celku a právní předpis, kterým byla vyhlášena jeho závazná část, pozbývá platnosti dnem nabytí účinnosti zásad územního rozvoje pro území těmito zásadami řešené (§ 187 odst. 2 stavebního zákona).

[8] Zastupitelstvo Středočeského kraje na svém jednání dne 19. 12. 2011 rozhodlo usnesením č. 4-20/2011/ZK o vydání ZÚR Středočeského kraje, které byly vydány formou opatření obecné povahy dne 7. 2. 2012 a nabyly účinnosti dne 22. 2. 2012 (viz sdělení odpůrce ze dne 12. 9. 2012 založené ve spisu na č. listu 82). Tímto okamžikem pozbyly platnost územní plány velkých územních celků pořízené a schválené v uplynulých letech

pro totéž území, mimo jiné i Územní plán velkého územního celku okresu Benešov, který navrhovatelé napadli.

[9] Neexistující předmět řízení je neodstranitelným nedostatkem podmínek řízení, proto soud podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl návrh na zrušení části Územního plánu velkého územního celku okresu Benešov (srov. usnesení ze dne 19. 7. 2012, čj. 1 Ao 8/2011 - 47, ze dne 19. 5. 2011, čj. 8 Ao 8/2011 - 129, či ze dne 22. 4. 2009, čj. 3 Ao 5/2007 - 85).

[10] Tento závěr nemohla zvrátit ani námitka navrhovatelů, že podali návrh na zrušení části Územního plánu velkého územního celku okresu Benešov již 15 měsíců před nabytím účinnosti ZÚR Středočeského kraje. V posuzované věci vyvstala otázka, zda by zrušení části předmětného územního plánu, schváleného usnesením zastupitelstva Středočeského kraje č. 54-15/2006/ZK dne 18. 12. 2006, tj. téměř 4 roky před podáním návrhu na jeho zrušení, nebylo v rozporu s principy právní jistoty a ochrany práv nabytých v dobré víře. Uvedených principů se ve vyjádření k návrhu dovolával i odpůrce, který poukázal na značný časový rozdíl mezi vydáním předmětného územního plánu a podáním návrhu na zrušení jeho části. Právní názor Ústavního soudu ve věci sp. zn. Pl. ÚS 34/10 byl pro rozhodnutí v nyní posuzované věci zásadní. Nejvyšší správní soud proto podle § 48 odst. 2 písm. f) s. ř. s., ve znění účinném do 31. 12. 2011, zcela důvodně přerušil řízení o podaném návrhu do rozhodnutí Ústavního soudu. Při zvážení hodnot, které se ocitají v kolizi, bylo namístě dát přednost vyjasnění otázky ústavnosti právní úpravy, podle které má Nejvyšší správní soud postupovat, před požadavkem rozhodnout o návrhu na zrušení opatření obecné povahy ve třicetidenní pořádkové lhůtě, předvídané soudním řádem správním. O pokračování v řízení pak Nejvyšší správní soud rozhodl bez průtahů poté, kdy Ústavní soud vydal nález ve věci sp. zn. Pl. ÚS 34/10.

[11] Přestože tedy v době podání návrhu na zrušení předmětného opatření obecné povahy byla splněna podmínka řízení spočívající v existenci jeho předmětu, předmět řízení v jeho průběhu odpadl. Nejvyšší správní soud přitom nemůže zrušit napadené opatření obecné povahy, které v mezidobí přijetím ZÚR Středočeského kraje ze zákona. Zároveň zákon neumožňuje soudu, aby o takovém opatření obecné povahy rozhodl deklaratorně v tom smyslu, zda jeho napadená část byla v souladu se zákonem. Odpadnutí předmětu řízení tedy představuje neodstranitelnou podmínkou řízení.

[12] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Protože návrh byl tímto usnesením odmítnut, Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 10 odst. 3 a 5 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, také o vrácení soudního poplatku za návrh na zrušení opatření obecné povahy, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupce navrhovatelů.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 26. září 2012

JUDr. Jan Passer
předseda senátu